

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12020/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ АД Београд, чији је пуномоћник Рајко Марић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3164/2018 од 29.06.2021. године, у седници већа одржаној 23.02.2023. године донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 3164/2018 од 29.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Новом Саду Гж 3164/2018 од 29.06.2021. године и решење Основног суда у Новом Саду П 9289/2013 од 11.06.2018. године и предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 9289/2013 од 11.06.2018. године одбачена је ревизија тужиље од 01.06.2018. године, поднета против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 174/17 од 12.04.2018. године, којим је одбачена жалба тужиље против пресуде Основног суда у Новом Саду П 9289/2013 од 17.10.2016. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 3164/2018 од 29.06.2021. године жалба тужиље је одбијена и решење Основног суда у Новом Саду П 9289/2013 од 11.06.2018. године, потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона

парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Потврђивањем решења Основног суда у Новом Саду о одбачају ревизије против решења Вишег суда у Новом Саду, којим је жалба тужиле одбачена као неблагоприятна у овој парници, нижестепени судови су повредили право странке на закониту, једнаку и правичну заштиту својих права загарантованих чланом 2. став 2. Закона парничном поступку и право тужиле на приступ суду, који је елемент права на правично суђење, зајемченог чланом 32. став 1. Устава и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Право на приступ суду не значи само да свако има право да покрене поступак пред судом због утврђивања својих права и обавеза, него да има и право на законом установљен, независан и непристрасан суд, пред којим ће имати стварну могућност оспоравања аката којим су повређена његова права, јер му у противном не би било осигурано право на приступ суду. Значи, право на приступ суду не обухвата само право покретања поступка, него и право на решавање спора од стране суда, доношење коначне одлуке у судском поступку и по правним лековима због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да су ревизија тужиле основана.

Према стању у списима, пресудом Основног суда у Новом Саду П 9289/2013 од 17.10.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила накнаду штете од туженог. Против ове пресуде жалбу је изјавила тужила 05.12.2016. године, а Виши суд у Новом Саду је решењем Гж 174/17 од 12.04.2018. године одбацио жалбу као неблагоприятну. Виши суд у Новом Саду утврдио је да је тужила првостепену пресуду од 17.10.2016. године примила 23.11.2016. године, да је рок за жалбу, сходно члану 103. став 2. ЗПП почео да тече 24.11.2016. године, а да је последњи дан за изјављивање жалбе био 01.12.2016. године, у смислу одредбе члана 103. став 4. ЗПП. Виши суд у Новом Саду закључио је да је жалба тужиле упућена од стране њеног пуномоћника суду обичном, а не препорученом поштом, која је у првостепеном суду запримљена 05.12.2016. године изјављена неблагоприятно, након протекла рока за подношење овог правног лека.

Тужила је жалбу поднела пошти препорученом поштом под ознаком АА РС 01.12.2016. године. Против решења о одбачају жалбе тужила је изјавила ревизију на основу одредбе члана 404. ЗПП. Основни суд у Новом Саду је решењем П 9289/2013 ревизију тужиле од 01.06.2018. године поднету против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 174/17 од 12.04.2018. године одбацио, јер ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра. Одлучујући о жалби против наведеног решења, Виши суд у Новом Саду је решењем Гж 3164/2018 од 29.06.2021. године одбио жалбу тужиле и потврдио решење Основног суда у Новом Саду П 9289/2013 од 11.06.2018. године. У образложењу решења наводи да су тачни жалбени наводи којима се указује да је ревизија поднета на основу члана 404. ЗПП, из које би произлазило да одлуку о дозвољености ревизије може донети једино Врховни касациони суд, али да пуномоћник тужиле, адвокат Марија Јоксовић која је тужилу заступала у парници приликом подношења ревизије, није доставила пуномоћ којом овлашћује адвоката да је

заступа у поступку по ревизији. Међутим, према стању у списима, у предмету постоји пуномоћ адвоката др Марије Јоксовић којом је тужила овластила да је заступа у овој правној ствари и стога није била неопходна посебна пуномоћ за подношење ревизије.

Тужили је ускраћено право на приступ суду, јер је првостепени Основни суд у Новом Саду решењем П 9289/2013 ревизију тужиле од 01.06.2018. године поднету против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 174/17 од 12.04.2018. године, којим је одбачена жалба тужиле против пресуде, одбацио иако је ревизија била дозвољена у смислу члана 420. став 3. ЗПП. Виши суд у Новом Саду је решењем Гж 3164/2018 од 29.06.2021. године потврдио решење о одбачају ревизије, али из разлога што уз ревизију није достављена посебна пуномоћ за изјављивање ревизије, иако у предмету пуномоћ постоји и адвокат др. Марија Јоксовић је заступала тужилу у првостепеном и другостепеном поступку, па јој на основу одредбе члана 89. ЗПП не треба посебна пуномоћ за изјављивање ревизије.

У даљем поступку, првостепени суд ће имати у виду примедбе из овог решења и спровести поступак о жалби тужиле изјављеном применом одредби ЗПП.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу другом изреке, на основу одредбе члана 415. став 1. у вези члана 420. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић